

Külföldi részképzés élménybeszámoló

Dezső Anna vagyok, a Budapesti Corvinus Egyetem harmadéves gazdálkodási és menedzsment alapszakos, üzleti kommunikáció specializációs hallgatója, és a 2019/2020-as tanév őszi félévét Kanadában, a montreali McGill University hallgatójaként töltöttem külföldi részképzés keretei között. Ugyan a Kanadába vezető utam rögös volt, és nem egyszer fordult meg közben a fejemben, hogy „Úristen, mibe kevertem magam?“, mire leszálltam Montréal városában, már tudtam, hogy ez volt életem legjobb döntése, és az ezt követő kint töltött 4 hónap és a megannyi élmény, emlék és tapasztalat ezt még jobban megerősítette bennem.

Előkészületek és kiutazás

Annak ellenére, hogy nagyon szeretek utazni és nyelveket tanulni, és tudtam, hogy az egyetemi éveim alatt szeretnék külföldi részképzésben részt venni, a félelmeim sokáig visszatartottak attól, hogy egyáltalán utánezek a jelentkezés menetének. 2018 őszén azonban sikerült meggyőznie az egyik oktatómnak, hogy vágjak bele a pályázásba, nem fogom megbánni. Így hosszas keresgetések után eldöntöttem, hogy Kanadába szeretnék menni. A sorrendben sok különböző kanadai intézményt megjelöltem, de első helyre a montreali McGill University került, így nagyon örültem amikor kiderült, hogy sikerült elnyernem itt egy helyet.

Mivel egy tengerentúli, magas életszínvonalú országot választottam, így nyilván szükségem volt valamilyen pénzügyi támogatásra is, ezért megpályáztam a Tempus Közalapítvány

Campus Mundi ösztöndíját, melyet sikeresen elnyertem, így ennek tudatában kezdtem meg az új életem szervezését 2019 nyarán.

Személyiségemből fakad, hogy mindent szeretek halogatni, nem volt ez másképp a kanadai utammal sem, hiszen a repjegyem 1 hónappal, még a szállásom 1 héttel a kiutazásom előtt sikerült lefoglalnom, és ugyan végül minden jól sült el ezen a téren, azért ezt a taktikát nem ajánlom senkinek se. Végül 2019. augusztus 27-én az American Airlines légitársasággal indultam neki az utamnak, Budapestről egyenesen Philadelphiába, majd onnan Montréalba repültem, és a majd' 24 órás utam után, este 11 körül fáradtan, de mindennél inkább izgatottan szálltam le a Pierre Elliott Trudeau International Airporton és kezdtem meg életem legnagyobb kalandját.

Montréal városa

Montréal Québec tartomány déli részén elhelyezkedő majd' 2 millió fős város, mely nem csak Kanada második legnagyobb városa, de a fejlett, nyugati világ második legnagyobb francia nyelvű városa is egyben, Párizst követően. A város az úgynevezett Montreal szigeten épült a Szent Lőrinc és az Ottawa folyó torkolatánál, nevét pedig a szívében magasodó Mont Royal hegyről kapta.

Az időjárást tekintve engem itthon azzal nyugtatgattak, hogy kontinentális éghajlatú területen van, nem lesz ott annyira hideg, mint én azt gondolom, ez azonban nem igazolódott be, és a kinti barátaim is hamar felhívták a figyelmem arra, hogy készüljek fel a télre időben. Ennek ellenére, amikor november 7-én leesett az első hó,

én még egy szál sportcipőben és farmerdzsekiben vándoroltam be az Egyetemre. A szeptember-októberi időszakot leginkább egy-egy nagy vihar jellemezte, sok esővel, de kellemes hőmérséklettel, még november 7-től kezdődően gyakorlatilag folyton volt hó valamilyen formában, hiszen a hőmérséklet ritkán emelkedett tartósan 0 fok fölé. A hazautazásom előtti héten érte el a hőmérséklet a legnagyobb mélypontot a kint tartózkodásom ideje alatt, amikor

is -23 fok volt, azonban a hőérzet -31 fokra is lement. Mondanom se kell, hogy egy élmény volt aznap szuveníreket vásárolni a sétálóutcákon a családomnak.

Ahogy már említettem Montréal elsősorban francia nyelvű város, én személy szerint nem beszélek franciául, ennek tudatában adtam be ide a jelentkezésem, és számítottam rá, hogy ez fog némi kellemetlenséget okozni. Mindez be is igazolódott, ugyanis nem csak, hogy az üzletekben, az utcán, az éttermekben franciául beszélnek az emberek, de még a lerobbant metróon se mondanak be semmit angolul, ami nem egyszer okozott nekem is fejfájást. Ennek ellenére úgy gondolom, hogy el lehet boldogulni francia nyelvtudás nélkül is, én is 1-2 hónap elteltével azon kaptam magam, hogy gond nélkül vásárolgatok a boltban, úgy, hogy az eladó folyamatosan franciául beszél hozzám, úgyhogy ez ne tántorítson el senkit attól, hogy ide jelentkezzen.

Szállás

Amit fontos tudni a McGill-ről kiutazás előtt az az, hogy ugyan rengeteg kollégiumi épülete van, de maga az egyetem is hatalmas, több tízezer diákkal, akik közül a kollégiumokban a gólyákat részesítik előnyben, így nekik automatikusan felajánlják a kollégiumi férőhelyet. Ebből következik, hogy a felsőbbéves, külföldi hallgatóknak nem sok férőhely jut, és az se

közvetlenül az egyetemi campuson. Én úgy gondoltam, hogy nem éri meg kollégiumba menni, hiszen nem csak, hogy távolt volt az Egyetemtől, de ahhoz képest véleményem szerint drága is volt. Mivel eléggé utolsó pillanatra hagytam a szállás szerzését, így végül az erasmusu.com-on sikerült találnom egy szobát, mely egy 3 szobás lakásban üresedett meg, 2 másik külföldi lány lakótárs mellett. Havi 650 CAD-ba került ezt a szobát bérelni, de cserébe ideális elhelyezkedést, és mindennel felszerelt konyhát és fürdőszobát kaptunk, úgyhogy ár-érték arányban megérte. Elhelyezkedését tekintve a zöld metró vonal mentén, a megállótól 2 perc sétára volt, így az egyetemre 20-25 perc alatt be lehetett érn.

Egy nigériai és egy vietnámi lánnyal osztoztam a lakáson, 1-2 évvel ugyan idősebbek voltak nálam, de mindketten nagyon kedvesek, remekül kijöttünk és sokat tanulhattam tőlük más kultúrákról is, amiért nagyon hálás vagyok.

McGill University és a tárgyaim

A McGill University Kanada egyik legnevesebb Egyeteme, az oktatás színvonala nemzetközi szinten is kiemelkedő. A két hatalmas campussal és körülbelül 40.000 diákkal rendelkező

egyetem minden évben rengeteg külföldi diáknak ad helyet, így én sem éreztem magam kívülállónak, annak ellenére, hogy nem beszéltem a helyiek anyanyelvét. Az egyetemen az oktatás elsősorban angolul folyik, így a külföldi cserediákok rengeteg tárgyból választhatnak. Cserediákként lehetőséged nyílik más karok tárgyait is hallgatni, abban az esetben, ha az esetleges előkövetelményekkel ekvivalens tárgyakat már az otthon teljesítetted és ezt igazolni is tudod.

Én a Desautels Faculty of Management kar hallgatójaként a belváros szívében, a Mont Royal hegy oldalán elhelyezkedő campus Bronfman és Leacock épületeiben jártam órákra, ezen a területen és az itt található hatalmas Redpath és McLennan könyvtárakban töltöttem a legtöbb időt napközben. Ebben a környezetben rengeteg helyi-, és hozzám hasonlóan cserediákkal ismerkedhettem meg, akikkel a campus ideális elhelyezkedésének köszönhetően a nap közepén

is bármikor elmehettünk enni egy jó poutinet, vagy vásárolni egyet a 2 háztömbre lévő Rue Saint-Catherine vásárló negyedbe.

A tárgyfelvételi időszak nem volt a legegyszerűbb, hiszen külföldi diákként az előkövetelménnyel rendelkező tárgyakat én egyedül nem tudtam felvenni a McGill Minerva rendszerén, ezt manuálisan a koordinátoroknak kellett megtenniük, így egy kicsit nehéz volt variálni a különböző tárgyakkal. Első körben 5 tárgyat vettem fel, 30 ECTS kredit értékben, azonban sokaktól azt a tanácsot kaptam kint, hogy ha van rá lehetőségem, egy tárgyat adjak le, mivel az összes vizsgám körülbelül 10 nap leforgása alatt lesz, nem általam beosztva, és így elsőre ezt nagyon nehéz kiegyensúlyozni. Mivel a McGill-en 4 tárgyat (24 ECTS kredit) is

elfogadnak full course-load-nak, így leadtam egy tárgyam, és inkább itthon a Corvinuson felvettem egy tárgyat kedvezményes tanulmányi rendben, így végül kint maradt 2 kötelező (Operations Management, Management Control), 1 kötelezően választható (Social Psychology) és 1 szabadon választható (International Business) tárgyam. A Social Psychology-t kivéve minden tárgyból rengeteg évközi csoportos feladat volt, amit ugyan néha nehéz volt összeegyeztetni, de remek lehetőséget biztosított új kapcsolatok építésére, mások véleményének megismerésére. Minden tárgyból kellett írni a

szemeszter felében egy midterm vizsgát, majd decemberben egy záró vizsgát, ami 4 vizsgát jelentett 1 hét leforgása alatt. Úgy érzem, hogy nagyon sokat tanultam kint a professzoraimtól és diaktársaimtól, de elsősorban kiemelném a Management Control nevű tárgyam, amelyen a hatalmas személyes tapasztalattal rendelkező professzorom saját szakmabeli történeteit, tapasztalatait megosztva segítette a tananyag megértését, mindezt kiegészítve egy szerintem nagyon jól működő esettanulmány-elemzésen alapuló oktatási módszerrel, ami nagyban segített abban, hogy megértsem a Management Control lényegét. Sajnos egyetlen tantárgyat, a Social Psychology-t nem sikerült teljesítenem, de ennek ellenére is úgy érzem, hogy rengeteget tanultam azon a kurzuson az emberi viselkedésről.

Még röviden szeretném megemlíteni a McGill-en folyó pezsgő diákéletet is, hiszen egész évben rengeteg buliból, programból, utazásokból és konferenciákból válogathatnak a diákok, amelyekbe nagyon inkluzívan igyekeznek a külföldi diákokat is teljes mértékben bevonni.

Utazások és programok az egyetemen kívül

Mivel imádok utazni, így számomra nagyon fontos volt, hogy kihasználjam a Montréal ideális elhelyezkedése adta lehetőségeket, és lehetőségeim szerint a lehető legtöbbet utazgassak a

környéken. Első utam New York-ba vezetett, ami mind repülővel, mind busszal és autóval is könnyedén megközelíthető Montréalból. 4 teljes napot töltöttem a Nagy Almában, mely életem legfelejthetlenebb 4 napja lett, számomra egy igazi valóra vált álom volt. Egynapos útként, busszal néztem meg az ősz végén Ottawát, Kanada magával ragadó fővárosát, ami ugyan méretében jóval kisebb, mint Montréal, de borzasztó hangulatos a maga európai stílusával, nem éri meg kihagyni. A vizsgáim végeztével pedig leutaztam Torontóba néhány napra, ahonnan már csak

egy rövid buszútra volt a Niagara-vízesés, ami egy újabb felejthetetlen élmény volt számomra, még úgy is, hogy majd' megfagytam a -17 fokos időjárásban. További remek utazási célpont lehet még a környéken Boston, Chicago vagy Québec City, úgyhogy Montréal ebből a szempontból igazán remek választás.

Arról nem is beszélve, hogy maga Montréal megannyi kihagyhatatlan program lehetőséget kínál az egyetemi életen kívül is, melyek közül kiemelném a Mont Royal hegy megmászását, az Óváros, azaz Vieux-Montréal és a Notre Dame felfedezését, a régi kikötőben található hatalmas óriáskereket, vagy egy jó jégkorong meccs megnézését a Centre Bell stadionban.

Hazaérkezésemet követően a nővéremtől karácsonyra egy kaparós térképet kaptam, és semmi nem volt fogható ahhoz az érzéshez, amikor elsőnek a világ második legnagyobb országát kaparhattam le rajta. Mindenkinek csak ajánlani tudom a külföldi félévet, és azon belül a tengerentúli célpontokat is, hiszen ez egy soha vissza nem térő lehetőség.

Dezső Anna – HIELG8
dezsann11@gmail.com